

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4550

гр. София, 23.06.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10
състав**, в закрито заседание на 23.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

като разгледа дело номер **12676** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 143 от АПК, вр. чл. 248 от ГПК.

Образувано е по искане на председателя на [фирма] за допълване на решение № 1190 от 21.02.2020 г. в частта му по отношение на разноските.

Съдът, след като извърши проверка относно допустимостта на искането счита, че същото е допустимо – същото е направено в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК. Съгласно посочения текст в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Искането за допълване е съобщено на насрещната страна по реда на чл. 248, ал. 2 от НПК, която е изразила становище в срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК.

По същество искането е неоснователно.

С решение № 1190 от 21.02.2020 г., постановено по адм.д. № 12676/2019 г., съдът е осъдил Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] направените по делото съдебни разноски в размер на 553, 81 лв. В мотивите си съдът е приел, че ищецът е представил списък на разноските общо в размер на 842 лв., представляващи 50 лв. внесена държавна такса за всяко едно от двете съдебни производства, 792 лв. – представляващи общия размер на заплатено адвокатско възнаграждение по приложени договори за правна помощ и съдействие. По отношение на претендираната сума от 792 лв. ответникът по исковите претенции е направил възражение за прекомерност, което тази съдебна инстанция е определила като основателно. Съдът е посочил, че още с определението на присъединяване на образуваното второ съдебно производство е приел, че претендираните вреди произтичат от един и същи отменен акт (наказателно постановление), идентичен е предмета на двете дела, идентични са и страните по двете дела. В съдебните производства, съобразно основното положение на добросъвестност по чл. 3 от ГПК, участващите в тези производства лица са длъжни да упражняват предоставените им

процесуални права добросъвестно. Изборът на ищеца да предяви две искиви претенции, които имат идентичен предмет, идентични страни, а също така произтичат от един и същ правоувреждащ юридически факт (отмененото наказателно постановление) несъмнено не е в съответствие с основното положение по чл. 3 от ГПК. При съобразяване на обстоятелството, че съдебното производство не представлява правна и фактическа сложност, както и при съобразяване на обстоятелството, на образувани голяма брой идентични дела между същите страни, на същото правно основание на ищеца съдът приема, следва да се присъди възнаграждение на адвокат в размер на минималния по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Материалният интерес а делото е в размер на 2712 лв., при съобразяване на приложимостта на чл. 7, ал. 2, т. 2 от наредбата, дължимото възнаграждение е в размер на 419, 74 лв. без ДДС и 503, 81 лв. с начислен ДДС.

При съобразяването на посочените обстоятелства, искането за допълване на постановеното решение в частта му по разноските, следва да се определи като неоснователно.

Като съобрази направените фактически и правни изводи, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на [фирма] за допълване на решение № 1190/21.02.2020 г., постановено по адм. № 12676/2019 г., в частта му за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда, по който на обжалване подлежи решението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ